

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Завод за интелектуалну својину
Београд, Кнегиње Љубице бр. 5
990 број: 021-2016/3256-05
Датум: 20. јун 2016. године

Завод за интелектуалну својину Републике Србије на основу члана 31. Закона о министарствима („Сл. гласник РС”, бр. 44/14, 14/15, 54/15 и 96/15- др. Закон) и члана 201а Закона о ауторском и сродним правима („Сл. гласник РС” бр. 104/09, 99/09 и 119/12), решавајући по захтеву организације ОФА - организација фотографских аутора, Милентија Поповића 23/9, Београд, коју заступа директор Јелена Јосиповић, за давање сагласности на Предлог тарифе накнада за кабловско реемитовање фотографских дела, који је поднет 20.11.2015. године доноси

РЕШЕЊЕ

ДАЈЕ СЕ САГЛАСНОСТ на Предлог тарифе накнада за кабловско реемитовање фотографских дела, који је утврђен од стране Управног одбора организације ОФА-организација фотографских аутора, дана 14.4.2016. године, а којим је утврђена накнада за кабловско реемитовање у износу од 0,158% од прихода од претплате који се израчунава као производ месечне цене претплате у појединачној понуди и броја претплатника које је конкретни кабловски оператор пријавио надлежном органу или агенцији.

Образложење

Чланом 201а Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, број 104/09, 99/11 и 119/2012, даље: Закон) прописано је да сагласност на предлог тарифе коју предлажу организације даје Завод за интелектуалну својину (даље: Завод).

ОФА - Организација фотографских аутора (даље: организација ОФА) је 20.11.2015. године поднеском број 021-2015/8395-05 Заводу доставила захтев за давање сагласности на Предлог тарифе накнада за кабловско реемитовање фотографских дела (утврђена од стране Управног Одбора организације ОФА дана 16.11.2015. године), којим је предложена накнада у висини од 0,3 % од прихода,

односно трошка од кабловског реемитовања под којим се сматра производ месечне претплате и броја претплатника конкретног корисници. Утврђено је да је предметни захтев непотпуни, те је Завод дана 16.12.2015. године, датисом 990 број 021-2015/9256-05 позвао организацију ОФА да допуни захтев тако што ће да достави опис тока преговора у вези са тим како је организација ОФА поступила по захтевима преговарача за одлагanje састанка заказаног за 2.11.2015. године, као и да достави писана изјашњења свих претворача, а у складу са одредбом члана 2018. тачка 2. Закона.

Поступајући по позиву Завода, организација ОФА доставила је Заводу поднесак број 021-2015/9521-05 од 25.12.2015. године, којим је допуњен захтев за давање сагласности на предлог тарифе број 021-2015/8395-05. Међутим, даљом анализом захтева од 20.11.2015. године, предлога тарифе и поднеска којим је допуњен тај захтев, Завод је утврдио одређене недоследности у појединим одредбама достављеног предлога тарифе (чл. 1. и 3. Предлога тарифе), као и да у предлогу тарифе недостају одредбе о одређивању минималне накнаде, па је позвао организацију ОФА (дана 22.1.2016. године датисом 990 број 021-2016/392-05), да уочиће недоследности у тексту Предлога тарифе коригује и одредбе предлога тарифе допуњи у складу са изнетим примедбама. Истим датисом Завод је позвао организацију да јасно наведе нове чињенице и промењење околности које су се десиле од почетка примене важеће тарифе ОФА за кабловско реемитовање (објављена у „Службеном гласнику РС“ број 136/2014 од 12.12.2014. године), а које су утицале на то да организација после годину дана од дана када је Завод дао сагласност на предлог тарифе, решењем 990 број 2014/5807 од 28.11.2014. године, поново достави захтев за давање сагласности на нови предлог тарифе, захтевајући и повећање висине процента и измену основице на коју би се тај проценат примењивао. Ово из разлога што у захтеву за давање сагласности организација ОФА није навела нове чињенице и разлоге које оправдавају такав захтев, већ је користила аргументацију из обrazloženja решења којим је Завод дао сагласност на важећу тарифу накнада. Завод је оценио да је потребно да се посебно образложи повећање процента који би се сходно предлогу тарифе примењивао на предложену основицију јер за повећање процента нису изнети нови подаци или чињенице који би оправдали повећање процента који се примењује на основици и тако одређује висину накнаде у предлогу тарифе.

Поднеском бр. 021-2016/980-05 од 11.2.2016. године, организација ОФА доставила је Заводу изменjen и допуњен Предлог тарифе у којем је изменила првобитни предлог тарифе и предложила накнаду у висини од 0,158 % о прихода од претплате, при чему се тај приход израчујава као производ месечне цене преплате у појединачној понуди и броја претплатника које је конкретни кабловски оператор пријавио надлежном органу или агенцији. Организација је доставила и образложение у вези са новим чињеницима и разлозима који су утицали на то да организација ОФА предложи нову тарифу за кабловско реемитовање фотографија. Организација ОФА навела је да је у важећој тарифи накнада основица одређена „као приход кабловског оператора од дистрибуције медијског садржаја, умањен за износ ПДВ-а“, а да тарифом није детаљније прецизирano шта је тачно приход од дистрибуције медијског садржаја, односно шта чини у основицу за примену тарифом одређеног процента (од 0,158%). Према наводима организације ОФА,

кабловски оператори, у складу са Правилником Регулаторне агенције за електронске комуникације и поштанске услуге-РАТЕЛ (од 24.6.2011.), издвајају трошкове од прихода од дистрибуције медијских садржаја, па приход постаје занемарљив (1/5 од стварних прихода на пример у случају СББ-а према наводима организације ОФА). Организација ОФА сматра да се ради о новој чињеници јер је Завод није разматрао у поступку давања сагласности на важећу тарифу накнада за кабловско реемитовање организације ОФА, нити је за тај Правилник знала организација ОФА. Из напред изнетих разлога организација ОФА, примењујући важећу тарифу накнада, од кабловских реемитера добија извештај о томе колики је вијков приход од реемитовања медијског садржаја сачињен у складу са горе наведеним Правилником и фактички наплаћује 0,158% од добити а не од прихода кабловских реемитера од дистрибуције медијских садржаја. Такође, разлог за предлагање нове тарифе накнада, конкретно нове основице на коју се примењује одговарајући проценат јесте и чињеница да је Завод, након давања сагласности на тарифу накнада организацији ОФА, дао сагласност на предлоге тарифа организације Сокој, као и организација ОФПС и ПИИ у којим тарифама је основица дефинисана на исти начин на који је дефинисана и у новом предлогу тарифе накнада организације ОФА.

Дана 24.2.2016. године, на састанку одржаном у Заводу, подносилац захтева је обавестио Завод да је наставио преговоре око тарифе са репрезентativним удружењем кабловских оператора те да ће обавестити Завод о томе да ли су нивоу јер то у Предлогу тарифе недостаје, као и да отклони одређене техничке грешке у Предлогу тарифе. Имајући у виду да је организација ОФА у накнадној изменjenom предлогу тарифе изменила првобитно предложену проценат на 0,158% уз другачије дефинисану основицу те да на тако одређену висину накнаде Завод није имао примедби, то је Завод само изнео мишљење о томе да је предложени износ минималне накнаде (2,04 динара по претплатнику), превисоко одређен имајући у виду да је при одређивању минималне накнаде, према мишљењу Завода суштински значајно да та накнада буде тако одређена да не прелази износ који би оператор плаћао организацијама применом основног модела обрачуна накнаде према тарифи а то је у овом случају, применом процента на приход од претплате.

Дана 15.4.2016. године, поднеском број 021-2016/2688-05, организација ОФА доставила је Заводу Предлог тарифе накнада који је изменjen и допуњен дана 14.4.2016. године од стране УО организације, којим је утврђена накнада за кабловско реемитовање у износу од 0,158% од прихода од претплата. Приход се израчунава као производ месечне цене претплате у појединачној понуди и броја претплатника које је конкретни кабловски оператор пријавио надлежном органу или агенцији а минимална накнада износи 1,42 динара по претплатнику.

Анализајући захтев утврдио да је захтев поднет за давање сагласности на Предлог тарифе Завод је Републике Србије, чл. 173. Закона доставила Заводу доказ да је у “Службеном гласнику ауторских дела фотографије. Позив за преговоре ради адреси (<http://www.ofa.rs/?p=5329> доступно на дан 30.9.2015). Организација ОФА на оштавкама поступа

Организација ОФА је корисницима и најважнијим пошиљкама послала и обавештење о позиву на преговоре, и то: Пословним јединицама 18, 11070 Нови Београд (даље: ПУКОС, Милентија Поповића 9, делегатска јединица 8а, 11000 Београд (даље: Телеком), Удружењу кабловских оператора ПУКОС, СББ д.о.о., Булевар Зорана Ђинђића 36, 11000 Београд и Пошта нет, Катанићева 18, 11 000 Београд 2.11.2015. године. На састанак ради постизања споразума заказан дана 27.10.2015. године одредио предлог тарифе некнада и доставио га Заводу тражени согласност удружења корисника УКОШ али према тврђњи организације ОФА том приликом није постигнут споразум, Управни одбор законског рока из члана 176. Закона није постигнут споразум, Како до истека законског рока из члана 176. Организација ОФА је уз захтев за саветовање корисника УКОШ, сходно члану 201а Закона.

Одредбен предлог тарифе, сходно члану 201а Закона

Организација ОФА је уз захтев за согласност које је прибавила УКОШ (од 30.10.2015. године), као једино писано изјашњење о проценту и када је предложена за преговоре са корисницима. У писаном а кабловско рејситовање. У изјави УКОШ су задовољни и је у предлогу дефинисана основица незаконита јер се приход дефинише као производ броја претплатника и износа прегплате, што је према мишљењу УКОШ-а

Анализирајући предлог тарифе

Р.ФС утврђен дана 14.4.2016. године Завод је
чланом 169. Закона прописано је да је тарифа
корисницима за појединачне накнаде коју организације којим
сродних права и обvezницима плаћања ауторских
фотографских дела утврђује висину и начин одређивања накнаде.

Чл. 170. – 172. Закона прописана су правила, односно начела за одређивање тарифе. Стога је Завод у поступку давања саласности ценио да ли је предлог тарифе утврђен у складу са правилима за одређивање Тарифе.

Описано је да је предлог Тарифе примерен врсти и начину искоришћавања фотографских дела. Члан 170. став 2. Закона предвиђа да "ако је искоришћавање предмета заштите нужно за обављање делатности корисника (у случају емитовања или концептних коришћења предмета заштите и сл.) тарифа се одређује по правилу у процентуалном износу од прихода који корисник остварује обављајући делатност у оквиру које искоришћава предмете заштите. Тај износ мора да буде у сразмери са значајем који за приходе корисника има искоришћавање предмета заштите са репертоара организације." Из цитиране одредбе Закона следи да се тарифа за кабловско реемитовање фотографија по правилу одређује у процентуалном износу. Фотографија је неодвојиви део телевизијског програма. Реемитовати телевизијски програм значи неизоставно и реемитовати, у одређеној мери, фотографије. Реемитовање фотографија стога је нужно за обављање делатности кабловског оператора. Кабловски оператор не би могао да обавља своју делатност без реемитовања програма чији саставни део чине и фотографије. Стога је значај реемитовања фотографија за рад кабловског оператора несумњив.

Суштина одређивања тарифе у складу са начелима из Закона је у томе да носилац права (у овом случају организација која остварује права великог броја аутора), мора да има разуман и правичан удео у економској користи коју корисник ауторских дела остварује искоришћавањем ауторских дела. Законом је прописано да накнада за реемитовање фотографија мора да буде сразмерна са значајем које за приходе корисника има реемитовање фотографија и друго, мора да буде правична.

Фотографије се користе у оквиру телевизијског програма. Преко телевизије кабловски се реемитује и радио програм уз пратеће фотографије. Употреба фотографија је неспорна у комерцијалном програму, у рекламама прехранбених, хигијенских и других сличних производа. Реемитовање фотографија присутно је у информативним емисијама (дневник и јутарњи дневник на пример). Готово сваки информативни прилог из земље и света садржи у позадини фотографију актуелног догађаја. Реемитовање фотографија присутно је у документарним, научним и образовним програмима. Фотографије су неретко и интегрални део игралих филмова. Фотографије се реемитују и у емисијама јутарњег програма "прелиставање штампе". Реемитовање фотографија постоји и на радио програму који се слуша преко smart телевизора. Свака песма која се кабловски реемитује преко таквог радија, праћена је графичким приказом омотнице албума на ком је снимљена. Најчешће, омотницу албума чини фотографија. Сви горе наведени примери воде закључку да фотографије представљају интегрални део програма који кабловски оператори реемитују, да су због тога неопходне за обављање њихове делатности и да свакако, у извесној мери, доприносе приходима које кабловски оператори остварују.

Завод је прихватио као оправдане разлоге за утврђивање новог предлога тарифе (који су напред наведени), а које је навела организација ОФА у поднеску бр. 021-2016/980-05 од 11.2.2016. у којем је изнела објективне разлоге који су довели до тога да организација на нови, прецизнији начин дефинише, односно

прецизира основицу у тарифи. Завод сматра да ће овако пречизније одређена основица допримети ефикаснијем остваривању права аутора фотографије. Чињеница је да је овакав начин обрачуна накнаде, конкретно основице и Завод имао у виду када је давао сагласност на предлог тарифе из 2014. године, што јасно произилази и из образложења тог решења (странице 10-13 решења Завода 990 број 2014/5807 од 28.11.2014. године). У ситуацији као што је ова, у којој нема споразума између организације и удружења оператора, па ни споразума о томе шта ће чинити основицу за примену процента, Завод сматра да је приход оператора од претплате, извесно и без сваке сумње, приход остварен обављањем делатности у оквиру које се користе фотографска дела, те да основицу треба утврдити као приход оператора од претплате, односно као износ претплате за реэмитовање помножен са бројем претплатника тог оператора. Да ли ће и други приходи оператора које оператор оствари обављајући делатност у оквиру које искоришћава фотографије (члан 170. став 2. Закона), ући у основицу, Завод оставља организацијама и операторима да се о томе у будућности споразумеју. Идентичан став по питању основице у случају накнаде за искоришћавање музичких дела, интерпретација и фонограма, заузево је Завод и у поступцима за давање сагласности на предлог тарифа који су вођени по захтевим организација за колективно остваривање права аутора музичких дела, односно права производњача фонограма и интерпретатора а који су окончани решењима 990 бр.021-2015/4206-05 од 12. јуна 2015. године и 990 бр. 021-2015/4331-05 од 19.6.2015. године.

Имајући у виду да је организација ОФА прихватала примедбе Завода у вези са првобитно предложеним процентом накнаде и свој предлог тарифе изменила (0,3%), тако да је одредила накнаду у висини од 0,158% од прихода од претплата која основица се израчунава као производ месечне цене претплате у појединачној понуди и броја претплатника конкретног оператора, као и да је минималну накнаду одредила такође у складу са примедбама Завода, одредивши је у износу од 1,42 динара по претплатнику, то је Завод, на основу напред наведеног, утврдио да је Предлог тарифе утврђен од стране УО дана 14.4.2016. године одређен у складу са одредбама члана 170. ст. 1-4. Закона.

Чланом 170. став 5. Закона предвиђено је да се приликом одређивања тарифе „узимају у обзир тарифе колективних организација држава чији је бруто друштвени производ приближне вредности бруто друштвеном производу Републике Србије“. Циљ споменуте одредбе јесте да се постигне неопходна равнотежа између висине накнаде за коришћење фотографских дела (и других аутorskih дела и предмета сродних права) и стварне способности корисника да гу накнаду плаћа. Економска моћ корисника изражава се посредно, кроз бруто друштвени производ дате земље. Тарифе домаћих организација, не смеју да буду драстично више од истих тарифа у земљама које имају сличан бруто друштвени производ. Према подацима ЕВРОСТАТ само су четири државе сличног друштвеног бруто производа као Србија и то: Албанија, Босна и Херцеговина, Бивша Југословенска Република Македонија и Црна Гора. Подаци о висини накнаде за реэмитовање у Албанији, Црној Гори, Македонији и Босни и Херцеговини нису били доступни Заводу због не постојања организација у тим земљама које остварују права аутора фотографије.

У поступку одлучивања по захтеву за давање сагласности на предлог тарифе накнада за кабловско реемитовање фотографија, Завод је узео у обзир и резултате истраживања које је спровео у 2014. години у вези са тим колике износе накнада за кабловско реемитовање фотографија и кабловско реемитовање других ауторских дела и предмета сродних права плаћају оператори у државама Европске уније. У Аустрији је накнада коју кабловски оператори плаћају за кабловско реемитовање фотографија и других ауторских дела из области лепих уметности 0,06661 евра по претплатнику и то за четири месеца. На месечном нивоу то је 0,0166 евра, односно, 2,04 РСД. У Чешкој Републици износ који кабловски оператори плаћају за реемитовање фотографија или и других ауторских дела је 0,04 евра по претплатнику на месечном нивоу, односно 4,92 РСД. У Словачкој је за дванаест категорија носилаца ауторског и сродних права (писци, сценаристи, режисери, аниматори, кореографи, преводиоци, визуелни аутори и фотографи, архитекте и аутори примењене уметности, интерпретатори и произвођачи фонограма), које заступају четири различите организације, одређена заједничка тарифа у износу од 0,25 евра месечно, односно 30,74 динара по претплатнику. То у просеку износи 2,5 динара по претплатнику на месечном новому, по категорији носилаца права. У Румунији ауторима фотографија и ауторима других дела из области визуелне уметности заједно припада 0,03 % од бруто прихода кабловског оператора. У неколико европских земаља, тарифа за кабловске операторе је одређена у укупном проценту за све носиоце права. У Литванији је тај износ 2,1% (од нето прихода), у Немачкој 5,5% (основица прецизно дефинисана, по ставкама, споразумом о тарифи и у ту основицу поред претплатае улазе и други приходи) а у Румунији 4,5% (од бруто прихода).

Када би се предложени проценат од 0,158% применио на званично објављени износ цене претплата за кабловску телевизију од 900,00 динара, односно 930,00 динара за дигиталне канаде, тада би се могло закључити да је предложена висина накнаде од стране организација ОФА (1,42 динара односно 1,46 динара по претплатнику), нижи него у европским земљама које је Завод навео.

Имајући у виду да се приликом кабловског реемитовања истовремено искоришћавају и ауторска дела и предмети сродних права то је Завод ценио и да ли је предлог тарифе одређен у сразмери са тарифама других организација, односно у складу са чланом 172. Закона. Сходно одредбама члана 29, 117. и 127. Закона, право на накнаду од реемитовања, у Србији припада многобројним носиоцима ауторског и сродних права, а оператор има обавезу да уреди своје правне односе са свим носиоцима ауторског и сродних права чије предмете запшите искоришћава. Стога је за одређивање тарифе једнако значајно и питање сразмере у висини накнаде која припада различитим носиоцима права чија дела, односно предмети заштите се реемитују. У Републици Србији тренутно четири организације наплаћују накнаду за кабловско реемитовање и то организација која остварује права аутора музике, права аутора фотографије, као и права носилаца сродних права првоизвођача фонограма и интерпретатора. Сабирањем максималних износа накнада одређених њиховим тарифама долази се до закључка да све четири организације наплаћују заједно укупно 3,158% од прихода од прешлате од кабловског реемитовања. Међутим, једнако важан садржај који се емитује а затим и реемитује чине аудиовизуелна дела, односно играни филмови, ТВ серије,

документарни филмови и друга дела чији аутори нису музички аутори, аутори фотографије и носиоци сродних права. Реч је о следећим ауторима и носиоцима права: режисери, сценаристи, главни камермани-као коаутори филмских дела, филмски продуценти и др. У том погледу на приходе оператера значајно утиче и искоришћавање поменутих аудиовизуелних дела или и других сличних садржаја на којима ауторско право и сродна права имају други носиоци ауторског и сродних права, који се међутим још увек нису у Србији организовали кроз колективну организацију, те је и ову чињеницу Завод разматрао приликом давања сагласности како на овај предлог тарифе тако и на остале предлоге тарифа за кабловско реемитовање. Наиме, Завод је узео у обзир и чињеницу да ће након оснивања организације која би остваривала права аутора и носилаца права на аудиовизуелним делима и ови носиоци права утврдiti одговарајући тарифу накнада за кабловско реемитовање.

Из анализа уобичајене међународне праксе утврђено је да су и ту решења разноврсна (па се укупан износ накнаде коју кабловски оператор плаћа свим носиоцима ауторског и сродних права креће од 5,5% у Немачкој, 4% у Румунији од бруто прихода оператера), али је приметно да укупан износ који сви носиоци ауторског и сродних права потражују од оператора не прелази износ у распону од 4,5-5,5% од укупних прихода од обављања делатности реемитовања у оквиру које се искоришћавају предмети заштите. Приликом оцене да ли је предлог тарифе у складу са одредбама Закона, Завод је имао у виду и чинjenicу да у Србији тренутно право на накнаду од реемитовања остварују четири организације, и то: аутора музике, произвођача фонограма, интерпретатора и аутора фотографије, а да то право припада и другим ауторима (свим ауторима чија дела су емитована а потом реемитована). Такође је Завод имао у виду и резултате анализе у вези са утврђивањем уобичајене међународне праксе када је реч о сразмери између накнада за различите носиоце ауторског и сродних права (члан 172. Закона).

Предлог тарифе накнада за реемитовање, утврђен 14.4.2016. године садржи одредбе које уређују питање висине накнаде и начина одређивања накнаде када корисник не остварује приход, као и одредбе које уређују висину и начин одређивања најнижег износа накнаде за искоришћавање репертоара организације, тзв. минималне накнаде, сходно правилима из члана 170. ст. 3. и 4. Закона. Минимална накнада представља превентивну заштиту интереса носилаца ауторског и сродних права у ситуацији када корисник не остварује или остварује врло мале приходе од искоришћавања предмета заштите. При одређивању минималне накнаде, суптински је значајно да та накнада буде тако одређена да не прелази износ који би оператор плаћао организацијама применом основног модела обрачуна накнаде према тарифи а то је у овом случају, применом процента на приход од претплате.

Завод је размотрio наводе писаног изјашњења удружења корисника УКОШ, те је приликом доношења овог решења имао у виду интересе кабловских оператора. Ипак ставови удружења Укос изражени у писаном изјашњењу достављеном у овом поступку нису прихваћени (осим става израженог у тачки 4. изјашњења која се односи на висину процента од 0,3% у првобитном предлогу тарифе ОФА), из следећих разлога:

Члан 170. ст. 1. и 2. Закона прописује да се тарифа одређује по правилу применом процента на приход који корисник остварује обављајући делатност у оквиру које искоришћава предмете заштите. Завод сматра да је приход кабловског оператора од претплате, приход остварен обављањем делатности у оквиру које се користе фотографска дела, те да основицу, у недостатку споразума између носилаца права и кабловских оператора, треба утврдiti као приход оператора од претплате, односно као износ претплате за реемитовање помножен са бројем претплатника тог оператора. То је по мишљењу Завода у интересу и носилаца права и корисника. Удружење УКОШ је навело пример Румуније у којој проценат накнаде која припада ауторима фотографије и другим ауторима лепих уметности износи 0,03%. Међутим удружење УКОШ не наводи да је основица на коју се примењује тај проценат бруто приход кабловског оператора. Наме, према истраживању Завода а на основу комуникације са Румунским Заводом за ауторско право (ОРДА), основицу за обрачун накнаде за кабловско реемитовање у Румунији чини укуплан бруто приход оператора, те основицу чине и приходи од претплате, али и донације, поклони, приходи од догација, субвенције и др. Независно од тога, инострane тарифе не обавезују Завод да их преслика на тарифе домаћих организација. Према онome што стоји у члану 170. Закона, оне се морају узети у обзир као једна врста корективног фактора који треба да спречи драстична одступања од онога што је уобичајена пракса у овој области. Завод нема обавезу да на домаће тарифе преслика инострана решења, већ се износ иностраних тарифа узима у обзир као једна од чинилица која је значајна за одређивање тарифе домаћих тарифа, у складу са чланом 170. став 5. Закона. Стога Завод има обавезу да покаже да је у доношењу ове одлуке и ту чинилицу имао у виду. Суштина је међутим то колико је коришћење предмета заштите, у овом случају фотографија, значајно за остваривање прихода кабловских оператора, у складу са чланом 170. став 2. Закона.

Такође Завод наводи и да је приликом доношења овог решења имао у виду интересе кабловских оператора и да је настојао да успостави праведан баланс између њихових интереса и интереса носилаца ауторског права. Уз захтева за давање сагласности, ОФА је предложила да тарифа буде одређена у износу од 0,3% од прихода од претплате. Са тако одређеним процентом, Завод се није сложио из горе наведених разлога.

На основу свега напред наведеног, Завод је, сходно одредби члана 201а Закона утврдио да је Предлог тарифе утврђен 14.4.2016. године од стране Управног одбора организације ОФА од 14.4.2016. године (достављен Заводу 15.4.2015. године поденском број 021-2016/2688-05), одређен у складу са начелима за одређивање тарифе и одредбама Закона и стога је одлучено као у изреци овог решења.

Поука о правном леку - Ово решење је коначно. Против њега се може покренути управни спор тужбом код Управног суда Србије у року од 30 дана од дана достављања решења.

В.Д. директора

Владимир Марин

Доставити:

- Организација фотографских аутора – ОФА
- Милентија Поповића 23/9, 11000 Београд
- у спис предмета